II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 20. decembris),

ar ko Beļģijai attiecībā uz Valonijas reģionu piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 6643)

(Autentisks ir tikai teksts franču valodā)

(2008/96/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti [1], un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

(1) Ja kūtsmēslu apjoms, ko dalībvalsts ir paredzējusi izmantot uz vienu hektāru gadā, atšķiras no Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) apakšpunktā konkretizētā apjoma, tas nosakāms tā, lai nekavētu attiecīgās direktīvas 1. pantā minēto mērķu sasniegšanu, un pamatojams ar objektīviem kritērijiem, kas šajā gadījumā ir garš veģetācijas periods un kultūraugi, kam nepieciešams daudz slāpekļa.

(2) Beļģija iesniedza Komisijai lūgumu piešķirt atkāpi attiecībā uz Valonijas reģionu atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai.

(3) Lūdzot šo atkāpi, Beļģija paredz Valonijā gadā uz vienu hektāru lietot līdz 230 kg organisko mēslu slāpekļa īpašās saimniecībās, kurās vairāk nekā 48 % ir ganību platības. Organisko mēslu slāpekļa izmantojums zālaugu platībās nepārsniegtu 230 kg gadā uz vienu hektāru, bet attiecībā uz šo saimniecību laukaugiem tas nepārsniegtu 115 kg slāpekļa gadā uz vienu hektāru.

(4) Zonas, kas Valonijā ir noteiktas par jutīgajām zonām attiecībā uz nitrātiem, saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 3. panta 2. un 4. punktu, aizņem aptuveni 42 % no šā reģiona teritorijas un 54 % no lauksaimniecībā izmantotās zemes.

(5) Tiek lēsts, ka šo atkāpi var piemērot aptuveni 500 saimniecībām, kas veido 5,6 % no to kopējā saimniecību skaita zonās, kas ir jutīgas attiecībā uz nitrātiem, un 3 % no lauksaimniecībā izmantotās zemes.

(6) Ir pieņemts tiesību akts ("*Arrêté du Gouvernement wallon du 15 février 2007 modifiant le Livre II du Code de l'Environnement constituant le Code de l'Eau en ce qui concerne la gestion durable de l'azote en agriculture*"), ar ko Valonijā īsteno Direktīvu 91/676/EEK, un tas attiecas arī uz pieprasīto atkāpi.

[1] OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

(7) Iesniegtie dati par ūdens kvalitāti liecina, ka 2005. gadā Valonijā zonās, kas ir jutīgas attiecībā uz nitrātiem, vidējā nitrātu koncentrācija virszemes ūdeņos bija 16,7 mg/l, un laikposmā no 2001. līdz 2005. gadam saglabājās stabilas vai samazināšanās tendences 84 % uzraudzības vietu. Vidējā nitrātu koncentrācija gruntsūdeņos 2005. gadā bija 24,8 mg/l, un laikposmā no 2001. līdz 2005. gadam saglabājās stabilas vai samazināšanās tendences 74 % uzraudzības vietu.

(8) Vidējais kūtsmēslu slāpekļa izmantošanas apjoms kopš 1990. gada samazinājās par 12 %, un 2004. gadā tas bija 101 kg uz vienu hektāru lauksaimniecībā izmantotās zemes, 94 % no tā veidoja liellopu mēsli, 3 % cūku mēsli un 2 % mājputnu mēsli. Kopš 1990. gada samazinājās ķīmisko mēslošanas līdzekļu izmantošana gan attiecībā uz slāpekli, gan fosforu, attiecīgi par 19 % un 49 %, un 2004. gadā vidēji izmantoja attiecīgi 109 kg slāpekļa un 28 kg fosfora uz vienu hektāru.

(9) Kopā ar ziņojumu iesniegtie apstiprinošie dokumenti liecina, ka pieprasītais daudzums – 230 kg kūtsmēslu slāpekļa uz vienu hektāru gadā – ir pamatojams ar objektīviem kritērijiem, piemēram, ilgs augšanas periods un kultūraugi, kam vajadzīgs daudz slāpekļa.

(10) Pārbaudījusi pieprasījumu, Komisija uzskata, ka pieprasītais daudzums – 230 kg kūtsmēslu slāpekļa uz vienu hektāru gadā – neietekmēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja tiks ievēroti daži stingri nosacījumi.

(11) Šis lēmums ir jāpiemēro saistībā ar otro rīcības programmu, kas ir spēkā Valonijas reģionā laikposmā no 2007. līdz 2010. gadam.

(12) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nitrātu komiteja, kas izveidota atbilstoši Direktīvas 91/676/EEK 9. pantam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Beļģijas 2006. gada 19. oktobra vēstulē Valonijas reģionam pieprasīto atkāpi, kas atļauj lietot vairāk organisko mēslu, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) apakšpunktā, piešķir, ja ir ievēroti šajā lēmumā noteiktie nosacījumi.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā ir spēkā šādas definīcijas:

a) "liellopu audzēšanas saimniecības" ir saimniecības, kurās ir vairāk nekā trīs mājlopu vienības un vismaz divas trešdaļas no mājlopiem ir liellopi;

b) "zālaugu platības" ir liellopu audzēšanas saimniecību platības, kurās ir pastāvīgas vai pagaidu zālaugu platības (pagaidu platības parasti ierīko uz laiku līdz četriem gadiem).

3. pants

Darbības joma

Šo lēmumu piemēro atsevišķos gadījumos, ievērojot nosacījumus, kas 4., 5. un 6. pantā noteikti liellopu audzēšanas saimniecībām.

4. pants

Ikgadēja atļauja un saistības

1. Lauksaimnieki, kas vēlas izmantot atkāpi, ik gadu iesniedz pieteikumu kompetentajai iestādei.

2. Vienlaikus ar 1. punktā minētā ikgadējā pieteikuma iesniegšanu viņi rakstiski apņemas izpildīt 5. un 6. pantā paredzētos nosacījumus.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka visiem atkāpes pieteikumiem piemēro administratīvo kontroli. Ja valsts iestāžu veiktā 1. punktā minēto pieteikumu kontrole atklāj, ka nav ievēroti 5. un 6. pantā paredzētie nosacījumi, iesniedzēju par to informē un pieteikumu uzskata par noraidītu.

5. pants

Kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu izmantošana

1. Organiskā mēslojuma daudzums, ko ik gadu izmanto liellopu audzēšanas saimniecībās, ieskaitot pašu dzīvnieku atstātos mēslus, nedrīkst pārsniegt kūtsmēslu daudzumu, kas satur 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru, ievērojot 2. līdz 8. punkta nosacījumus.

2. Kūtsmēslu daudzums, ko katru gadu izmanto zālaugu platībās, nedrīkst pārsniegt 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru. Kūtsmēslu daudzums, ko katru gadu izmanto citā lauksaimniecības zemē, nedrīkst pārsniegt 115 kg slāpekļa uz vienu hektāru.

3. Katrai saimniecībai ir jābūt mēslošanas plānam, kurā apraksta augu seku un plānoto organiskā mēslojuma, slāpekļa un fosfora minerālmēslu izmantošanu. Šo plānu saimniecībā sagatavo vēlākais līdz katra kalendārā gada 31. martam.

Mēslošanas plānā ir jāiekļauj šādi dati:

a) mājlopu skaits, dzīvnieku izmitināšanas un [kūtsmēslu] uzglabāšanas sistēmas apraksts, norādot arī datus par krājumā esošo kūtsmēslu daudzumu;

b) saimniecībā saražotā kūtsmēslu slāpekļa (atskaitot izmitināšanas un uzglabāšanas zudumus) un fosfora aprēķins;

c) augseka un zālaugu platības un katra kultūrauga platība, tostarp kartes skice, kurā norādīta katra lauka atrašanās vieta;

d) paredzamais kultūraugiem nepieciešamais slāpekļa un fosfora daudzums;

e) saimniecībā neizmantoto un saimniecībai piegādāto kūtsmēslu daudzums un veids;

f) kūtsmēslu slāpekļa un fosfora izkliedēšana katrā laukā;

g) slāpekļa un fosfora lietošana katrā laukā, izmantojot ķīmiskos un citus mēslošanas līdzekļus.

Lai nodrošinātu plānu un faktiskās lauksaimniecības prakses atbilstību, plānus pārskata ne vēlāk kā septiņas dienas pēc tam, kad apsaimniekošanā ir veiktas kādas izmaiņas.

4. Katra saimniecība sagatavo mēslošanas pārskatu. Tas jāiesniedz kompetentajai iestādei par katru kalendāro gadu.

5. Visas saimniecības, kas izmanto individuālo atkāpi, piekrīt tam, ka 4. panta 1. punktā minēto pieteikumu, mēslošanas plānu un mēslošanas pārskatu var pārbaudīt.

6. Katrā saimniecībā, kura izmanto individuālo atkāpi, vismaz ik pēc četriem gadiem veic periodiskas augsnes fosfora analīzes visās lauksaimniecības zemēs, kuras ir viendabīgas attiecībā uz augseku un augsnes īpašībām. Uz katriem 5 lauksaimniecības zemes hektāriem jāveic vismaz viena analīze.

7. Katrā saimniecībā, kurā izmanto atkāpi, katru gadu jānosaka nitrātu koncentrācija. Katrai saimniecībai gadā veic vismaz piecu paraugu analīzi.

8. Kūtsmēslus nedrīkst izkliedēt rudenī pirms ganību apsēšanas.

6. pants

Zemes apsaimniekošana

1. 48 % vai vairāk no saimniecību platībām, kurās izmanto kūtsmēslus, jāaudzē zāle.

2. Lauksaimnieki, kas izmanto individuālo atkāpi, veic šādus pasākumus:

a) pagaidu zālaugu platības uzar pavasarī;

b) zālaugu platībās nedrīkst iekļaut pākšaugus vai citus augus, kas uzņem slāpekli no atmosfēras. Tomēr to neattiecina uz zālaugu platībām, kurās ir mazāk par 50 % pākšaugu.

7. pants

Citi pasākumi

1. Šo atkāpi piemēro, neskarot pasākumus, kas vajadzīgi, lai ievērotu citus Kopienas tiesību aktus vides jomā.

2. Katram lauksaimniekam, kas izmanto individuālo atkāpi, nodrošina tehnisko palīdzību no konsultāciju dienesta, kas novērtē augsnes analīzes rezultātus, mēslošanas plānus un mēslošanas pārskatu. Novērtējuma rezultātus iesniedz kompetentajām iestādēm, kuras atbild par atbilstības pārbaudi attiecībā uz 5. un 6. pantā minētajiem nosacījumiem.

8. pants

Uzraudzība

1. Kompetentās iestādes sastāda un ik gadu atjauno kartes, kurās redzams, kādu procentuālo daļu no kopskaita un kopapjoma aizņem saimniecības, mājlopi un lauksaimniecības zeme, kam katrā administratīvajā rajonā piemēro individuālu atkāpi. Šīs kartes ik gadus iesniedz Komisijai, pirmo reizi to izdara līdz 2007. gada beigām.

2. Virszemes ūdens un augšējo gruntsūdens paraugu ņemšanai izveido un uztur uzraudzības tīklu, lai novērtētu atkāpes piemērošanas ietekmi uz ūdens kvalitāti.

3. Pētījumi un barības vielu analīze nodrošina datus par vietējo zemes izmantojumu, augseku un lauksaimniecības praksi saimniecībās, kas izmanto individuālas atkāpes. Šos datus, pamatojoties uz modeļiem, var izmantot nitrātu izskalošanās daudzuma un fosfora zudumu aprēķinam laukiem, kuros gadā uz vienu hektāru izlieto līdz 230 kg organisko mēslu slāpekļa.

4. Jāizveido uzraudzības vietas, lai nodrošinātu informāciju par slāpekļa koncentrāciju augsnes ūdenī un attiecīgajiem slāpekļa zudumiem caur sakņu zonu gruntsūdeņos, kā arī par slāpekļa zudumiem ar virszemes un pazemes noteci gan tad, ja atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad to nepiemēro.

9. pants

Ziņošana

1. Kompetentā iestāde ik gadu iesniedz Komisijai uzraudzības rezultātus, kam pievienots īss ziņojums par ūdens kvalitātes pārmaiņām, sniegts novērtējums par nitrātu atlikumu augsnē rudenī saimniecībās, kas izmanto atkāpi, un novērtējumu veikšanas prakse. Ziņojums sniedz informāciju par to, kā, veicot saimniecību pārbaudes, ir novērtēta atkāpes izmantošanas nosacījumu īstenošana, un tajā jābūt iekļautai informācijai par saimniecībām, kurās, veicot administratīvo kontroli un lauka apskati, ir konstatēta neatbilstība šiem nosacījumiem. Pirmais ziņojums jāiesniedz līdz 2008. gada jūnijam, un turpmākie ziņojumi – līdz katra gada jūnijam.

2. Iegūtos rezultātus Komisija ņems vērā, ja Beļģijas iestādes eventuāli atkal lūgs piešķirt atkāpi.

10. pants

Piemērošana

Šo lēmumu piemēro saistībā ar Valonijas reģiona otro rīcības programmu laikposmam no 2007. līdz 2010. gadam – "*Arrêté du Gouvernement wallon du 15 février 2007 modifiant le Livre II du Code de l'Environnement constituant le Code de l'Eau en ce qui concerne la gestion durable de l'azote en AGRIculture*". Tas zaudē spēku 2010. gada 31. decembrī.

11. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei.

Briselē, 2007. gada 20. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS